

Pompend koper en felle accenten bij The Young Sinatras

Plaats: Drachten, De La-wei. **Gebeurtenis:** Optreden The Young Sinatras met Ronald Douglas. **Be-langstelling:** ruim 200 personen.

DRACHTEN – Een paar plaatsen van me vandaan werd weer eens uitgelegd dat croonen iets anders was dan kreunen. Wie het helemaal precies wilde weten hoefde het formuliertje

maar in te kijken dat in de schouwburg werd uitgereikt en waarop de kenmerken van de edele zangsport van Sinatra, Crosby en al die andere crooners stonden uitgelegd.

Ook was daarop te lezen dat de crooner in kwestie Tom Gäbel, die momenteel door het land toert met The Young Sinatras, een big band in pocketformaat, verstek liet gaan. Remplaçant was jazzvocalist Ronald Douglas, die een dag eerder zijn inmiddels vijfde album presen-

teerde in Zwolle. Vandaar ook de koffertjes op de bühne, voor de cd-verkoop na afloop. Een was van Douglas en een van The Young Sinatras, want, zoals Douglas stelde, het gaat slecht met de jazz, er moet worden bijverdiend.

Inderdaad, het repertoire van Ol' blue eyes en zijn Ratpack-trawanten is wat uit het zicht geraakt. Ook al daalde Robbie Williams recentelijk nog af van een grote showtrap, in de Royal Albert Hall Londen, met Sina-

tra-repertoire, een merkbare hype heeft dat niet opgeleverd. Blijkbaar is nu de beurt aan de negenkoppige Young Sinatras, die gisteren met hun pompende koper heerlijk felle accenten aanbrachten in nummers als 'The lady is a tramp', 'I've got you under my skin' en 'I got a kick out of you', allemaal gouden nummers, die op een avond als deze niet mochten ontbreken.

The Young Sinatras zijn losjes, soms wat geforceerd in hun vin-

gergeklik en komische quasi-onderonsjes, vaak ook amusant als drie schuchtere blazers de show proberen te stelen als backing vocals. Dat lukte hen, heel even, maar de meeste tijd stonden de schijnwerpers toch gericht op Douglas die vooral scoorde in wat waarschijnlijk zijn eigen vertrouwde repertoire was. 'Day by day' bijvoorbeeld of de Sinatra-Vaughn ballad 'My funny Valentine', waarin de zanger bijgestaan door toetsenist Paul Stark, ieder

woord penseelde en poëtische zeggingskracht meegaf.

In andere nummers bleef zijn interpretatie bleekjes en gelijk-luidend, zat er weinig glans op de noten en kwam de tekst onvoldoende tot leven. Maar goed, dit was dan ook nog maar zijn tweede avond in het gezelschap van The Young Sinatras, een swingende omlijsting met een daverende baritonsax en een koersvaste leadtrompetist.

RUDOLF NAMMENSMA